

Eindverklaring BWI et al. vs. Inter IKEA Holding B.V.

Datum: 25 april 2023

Melding bij het Nederlands Nationaal Contactpunt OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen door Building and Wood Workers International (BWI), de International Association of Machinists and Aerospace Workers of North America (IAMAW) en Facket För Skogs-, Trä och Grafisk Branch (GS Facket) van een vermeende schending van de OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen door Inter IKEA Holding B.V.

Zoals vermeld in de Procedurele Aanwijzingen bij de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen, maakt het NCP na afsluiting van een specifiek geval en na overleg met de betrokken partijen de resultaten van de procedure openbaar.

In dit verslag worden de aan de orde gestelde kwesties, de door het NCP ingeleide procedures om de partijen bij te staan en het moment waarop overeenkomst werd bereikt, beschreven. De partijen zijn overeengekomen om geen samenvatting van de overeenkomst op te nemen in deze Eindverklaring.

In deze verklaring worden ook de aanbevelingen aangegeven die het NCP aan de onderneming heeft gedaan wat betreft de uitvoering van de Richtlijnen.

Aangezien deze specifieke gevallen geen rechtszaken betreffen en NCP's geen gerechtelijke instanties zijn, kunnen NCP's niet rechtstreeks schadevergoeding toewijzen of de partijen dwingen deel te nemen aan een verzoenings- of bemiddelingsprocedure.

Inhoudsopgave

1. Samenvatting	1
2. Kernpunten van de melding, relevante bepalingen en reactie van de onderneming	4
3. Initiële beoordeling door het NCP	7
4. De procedure van het NCP	7
5. Resultaat van de goede diensten	9
6. Aanbevelingen	9
7. Follow-up	10

1. Samenvatting

Melding

Op 24 december 2020 ontving het Nederlands Nationaal Contactpunt OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen ('NCP') een melding van een specifiek geval van Building and Wood Workers International (BWI), de International Association of Machinists and Aerospace Workers of North America (IAMAW) en Facket För Skogs-, Trä och Grafisk Branch (GS Facket) met

betrekking tot een vermeende schending van de OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen (hierna: de Richtlijnen) door Inter IKEA Holding B.V.

De kwesties die door de melder aan de orde worden gesteld zijn tweeledig en hebben betrekking op het volgende: 1. ontbreken van tijdige informatie en ontbreken van voorafgaande consultaties en gesprekken met vakbonden met betrekking tot de sluiting van een IKEA-faciliteit in de Verenigde Staten en 2. ontbreken van een betekenisvolle dialoog met betrekking tot de International Framework Agreement (IFA) die er volgens de melders tussen de partijen bestaat. De in deze melding aan de orde gestelde kwesties hebben betrekking op Hoofdstuk V, Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen, paragraaf 2c en paragraaf 6.

Coördinatie met andere NCP's

Volgens de melder zijn de kwesties ontstaan onder de verantwoordelijkheid van Inter IKEA Holding B.V., die in Nederland is gevestigd. Inter IKEA Holding BV (hierna: Nederlandse moederonderneming) heeft haar Zweedse dochteronderneming IKEA Industry AB (hierna: Zweedse dochteronderneming) betrokken in de procedure bij het NCP (gezamenlijk worden zij 'de onderneming' genoemd). De kwesties die aan de orde zijn gesteld hebben gedeeltelijk te maken met de negatieve impact die in de Verenigde Staten is gevoeld. Het Nederlands NCP heeft afzonderlijke contacten onderhouden met de NCP's van de VS en Zweden over dit specifieke geval. Na coördinatie met beide andere NCP's is besloten dat het Nederlands NCP de juiste entiteit was om de vermeende niet-naleving van de Richtlijnen in dit specifieke geval door de onderneming te beoordelen vanwege de betrokkenheid van de Nederlandse moederonderneming. Het Nederlands NCP heeft beide NCP's op de hoogte gehouden gedurende de procedure.

Initiële beoordeling

Het Nederlands NCP concludeerde dat nader onderzoek van deze melding gerechtvaardigd was op basis van de volgende overwegingen:

- Het Nederlands NCP is de juiste entiteit om de melding inzake de vermeende schending door de Nederlandse moederonderneming te behandelen;
- De melder heeft een legitiem belang ten aanzien van de kwesties die in de melding aan de orde komen;
- De Nederlandse moederonderneming is een multinationale onderneming in de zin van de Richtlijnen;
- De kwesties die door de melder aan de orde worden gesteld zijn materieel en op het eerste gezicht gemotiveerd;
- Er is een verband tussen de activiteiten van de Nederlandse moederonderneming en de kwesties die in het specifieke geval aan de orde worden gesteld;
- De behandeling van dit specifieke geval kan bijdragen aan de doelstellingen en effectiviteit van de Richtlijnen.

Het besluit om de melding voor nader onderzoek te aanvaarden, was gebaseerd op een initiële beoordeling van de ingediende informatie en vormde geen conclusie inzake de vraag of de Nederlandse moederonderneming zich aan de Richtlijnen had gehouden noch inzake de juistheid van de beweringen van de melder. Op 25 oktober 2021 heeft het Nederlands NCP de initiële beoordeling op de website gepubliceerd.

Dialogoog

Naar aanleiding van de conclusie dat de melding verder onderzoek rechtvaardigde bood het NCP aan de partijen zijn goede diensten aan om de door de melder aan de orde gestelde kwesties te behandelen en door middel van dialoog een oplossing te bereiken, in overeenstemming met de Procedure ['indienen van specifieke gevallen'](#) bij het Nederlands NCP. De goede diensten werden door de partijen op 23 februari 2022 aanvaard. De dialoog vond plaats in de periode mei-oktober 2022 en resulteerde in een overeenkomst die op 5 december 2022 is ondertekend.

Aanbevelingen

Hoewel het NCP erkent dat de goede diensten hebben geleid tot een overeenkomst tussen de melder en de Zweedse dochteronderneming, wil het de aandacht van de onderneming, met inbegrip van de Nederlandse moederonderneming die geen partij was bij de overeenkomst en waaraan de melding was gericht, vestigen op de bepalingen van de Richtlijnen die relevant zijn voor deze melding.

Ten eerste schrijven de Richtlijnen voor dat alle ondernemingen binnen een groep geacht worden de Richtlijnen te implementeren en een gedeelde verantwoordelijkheid dragen om ervoor te zorgen dat elke onderneming in overeenstemming met de Richtlijnen handelt. Zie paragraaf 4, hoofdstuk Begrippen en uitgangspunten.

Ten tweede dient elke bedrijfsentiteit, waaronder de moederonderneming, een op risico's gebaseerde due diligence in de hele groep en in de toeleveringsketen uit te voeren om daadwerkelijke en potentiële nadelige gevolgen te identificeren, te voorkomen en te verminderen, en rekenschap te geven over hoe zij deze effecten aanpakken. Er wordt verwacht dat er, wanneer passend, actie wordt ondernomen richting de groepsonderdelen en de zakelijke partners, met als doel te waarborgen dat deze actoren zich aan de Richtlijnen houden. Zie paragrafen 10-13 en commentaar 14-22, hoofdstuk Algemene Beginselen.

Ten derde wordt in de OESO Due Diligence Handreiking voor Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen uitgelegd dat een van de kenmerken van due diligence is dat deze gebaseerd moet zijn op betrokkenheid bij de belanghebbenden en dat deze inhoudt dat de relevante informatie die de belanghebbenden nodig hebben om met kennis van zaken beslissingen te nemen, tijdig wordt gedeeld in een vorm die zij kunnen begrijpen en waartoe zij toegang hebben. Wat betreft de redelijke kennisgeving van veranderingen die belangrijke gevolgen voor de werkgelegenheid zouden hebben, verduidelijken de Richtlijnen dat in sommige situaties, zoals de volledige sluiting van een vestiging, van een onderneming wordt verwacht dat zij (lokale) werknemersvertegenwoordigers betreft voordat de definitieve beslissing wordt genomen en dat zij gedurende het gehele proces op zinnige wijze met deze vertegenwoordigers samenwerkt. Zie paragraaf 6 en commentaar 59, hoofdstuk Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen; OESO Due Diligence Handreiking voor IMVO, blz. 18, 48, 49.

Ten slotte wordt in de Richtlijnen met betrekking tot informatieverstrekking uiteengezet dat elke bedrijfsentiteit, met inbegrip van de moederonderneming, rekening moet houden met de toenemende behoeften en verwachtingen van diverse belanghebbenden, waaronder het grote publiek, ten aanzien van de bekendmaking van gedetailleerde informatie over niet alleen de activiteiten van de entiteiten, maar ook over bijvoorbeeld de bedrijfs(groeps)structuur, de partners in de toeleveringsketen en de herkomst van hun producten en hulpbronnen. Zie paragrafen 1-3 en commentaar 28, hoofdstuk Informatieverstrekking.

Follow-up

Met de publicatie van de Eindverklaring is de NCP-procedure afgesloten. De follow-up bestaat uit een beoordeling van de uitvoering van de overeenkomst en de aanbevelingen en vindt plaats een jaar na publicatie van de Eindverklaring.

2. Kernpunten van de melding, relevante bepalingen en reactie van de onderneming

De partijen

De partij die melding heeft gemaakt van dit specifieke geval is BWI, een mondiale vakbond die werknemers vertegenwoordigt die werkzaam zijn in de sectoren bouw en constructie, hout en bosbouw, bouwmaterialen en aanverwante sectoren. Er zijn meer dan 350 vakbonden bij aangesloten, afkomstig uit 150 landen, die ruim 12 miljoen werknemers vertegenwoordigen. BWI krijgt bij deze melding steun van een van zijn leden, de IAMAW. Deze vakbond vertegenwoordigt werknemers in de sectoren lucht- en ruimtevaart, vervoer, de federale overheid, automotieve, defensie, houtbewerking en diverse andere sectoren in Noord-Amerika. Ook GS Facket, lid van BWI heeft zijn steun uitgesproken als een Zweedse vakbond die werknemers vertegenwoordigt in de bosbouw, de vervaardiging van houten meubilair en de grafische industrie, waaronder in Zweden werkzame IKEA-medewerkers.

De melding betreft Inter IKEA, een in Nederland gevestigde houdstermaatschappij. De Inter IKEA Group is de groep ondernemingen die als franchisegever een verbindende rol speelt bij de ontwikkeling van collecties en de toeleveranciers. Ook bewaakt zij de wereldwijde strategische richting van IKEA. Inter IKEA Group is eigenaar van de IKEA Industry Group, die houten meubelen fabriceert en productiefaciliteiten bezit, waaronder de gesloten locatie in Danville, VS, die in de melding vermeld staat. Deze locatie werd rechtstreeks beheerd door de Zweedse dochteronderneming.

Kern van de melding

Volgens de melders is de sluiting van de IKEA-productiefaciliteit in Danville, Virginia, VS, op 10 juli 2019 aangekondigd zonder voorafgaande onderhandelingen, gesprekken of consultaties met IAMAW, de vakbond die de werknemers vertegenwoordigt. De daadwerkelijke sluiting had tegen het einde van 2019 moeten plaatsvinden, maar werd uitgesteld tot april 2020. Door de sluiting werden 300 werknemers rechtstreeks getroffen. Voorafgaand aan de sluiting wist de vakbond nog een overeenkomst te sluiten om de klap voor de werknemers enigszins te verzachten, maar de sluiting zelf was een voldongen feit. De vakbond en zijn leden kregen te horen dat de kosten van de grondstoffen te hoog waren en dat de productie dus naar Europa zou worden overgebracht. Mogelijke alternatieve locaties in de VS werden niet overwogen omdat, volgens de melder, de onderneming niet bereid was het gesprek aan te gaan. De melder beweert dat passende en tijdige gesprekken met werknemersvertegenwoordigers een grondig onderzoek van alle factoren en omstandigheden omtrent de sluiting mogelijk zou hebben gemaakt, waaronder de gevolgen voor de getroffen.

BWI verklaart in 2003 een International Framework Agreement (IFA) met IKEA te hebben gesloten. In 2013-2014 is daarover opnieuw onderhandeld, maar is niet tot ondertekening gekomen. Deze IFA voorziet in een structuur en procedure om conflicten op te lossen, waaronder de verwachting dat verantwoordelijkheid genomen wordt voor bijkomende risico's op het gebied van mensenrechten of gevolgen voor de zakelijke partners, hetgeen in lijn is met de vereisten op het gebied van mensenrechten en due diligence in de Richtlijnen. Volgens BWI erkent Inter IKEA echter de IFA niet en toen BWI probeerde opnieuw te onderhandelen over de overeenkomst, was de reactie van IKEA

betekenisvol noch effectief. De melder laat tevens weten dat Inter IKEA geen informatie over leveranciers beschikbaar stelt en dat in de IKEA-gedragscode "IWAY" geen melding wordt gemaakt van de Richtsnoeren voor bedrijven en mensenrechten van de Verenigde Naties noch van de Richtlijnen.

De melder stelt dat het besluit om de Danville-faciliteit te sluiten onder de verantwoordelijkheid van moederonderneming Inter IKEA is genomen en is daarom van mening dat de feitelijke schending in Nederland plaatsvond. Daarom beschouwt de melder het Nederlands NCP als de juiste instantie om het specifieke geval te behandelen.

De melder verzocht het NCP bemiddeling aan te bieden om verschillen op te lossen en te komen tot een overeenkomst die leidt tot a. de erkenning van de niet-naleving van de Richtlijnen in de procedure die gevolgd is bij de sluiting van Danville; b. een Memorandum van Overeenstemming waarbij het recht wordt gevestigd de werknemers van een toekomstige locatie in Noord-Amerika te vertegenwoordigen; en c. de ondertekening van een nieuwe IFA na onderhandelingen.

De melder verwacht van Inter IKEA dat de onderneming actief deelneemt aan de bemiddeling om te waarborgen dat Inter IKEA in de toekomst daadwerkelijk erkent dat de getroffen werknemers het recht hebben te worden geïnformeerd en geraadpleegd alvorens een definitieve beslissing over arbeidspraktijken wordt genomen, en wel zodanig dat de getroffen werknemers en hun gekozen vertegenwoordigers (vakbonden) op betekenisvolle wijze invloed kunnen uitoefenen op de uiteindelijke beslissing. Zij verwachtten tevens dat Inter IKEA waarborgt dat het recht van werknemers om vakbonden op te richten of daar lid van te worden en om gezamenlijk te onderhandelen op adequate wijze wordt meegenomen door alle groepsleden die beslissingen nemen over arbeidspraktijken, en met name bij het aangaan of onderhouden van zakelijke relaties, of dat nu in de toeleveringsketen is of bij het verlenen van franchises.

Relevante bepalingen

Bepalingen van de richtlijnen waarnaar de melder in het specifieke geval verwijst en die naar verluidt niet zijn nageleefd door de Nederlandse moederonderneming:

Hoofdstuk V, Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen, paragraaf 2c en paragraaf 6.

"2. c) werknemers en hun vertegenwoordigers de nodige informatie te verstrekken om zich een waarheidsgetrouw en correct beeld te vormen van de activiteit en de resultaten van de entiteit of, indien van toepassing, de onderneming als geheel.

6. Wanneer zij overwegen veranderingen in hun activiteiten aan te brengen die belangrijke gevolgen voor de werkgelegenheid zouden kunnen hebben, met name bij sluiting van een bedrijfsonderdeel dat collectief ontslag met zich meebrengt, de werknemers die zij tewerkstellen en hun werknemersorganisaties en waar van toepassing, de desbetreffende autoriteiten hiervan binnen een redelijke termijn op de hoogte te stellen, en met de werknemersvertegenwoordigers en met de desbetreffende autoriteiten samen te werken om de nadelige gevolgen zoveel mogelijk te verzachten. Rekening houdend met de bijzondere omstandigheden van elk geval, verdient het de voorkeur dat het management de betrokkenen inlicht voordat de definitieve beslissing wordt genomen. Ook andere middelen kunnen worden gebruikt om tot zinvolle samenwerking te komen teneinde de gevolgen van dergelijke beslissingen te verzachten."

Reactie van de onderneming

Volgens de onderneming was het besluit om de productie in Danville te stoppen en een nieuwe verantwoordelijke eigenaar te zoeken die zoveel mogelijk werkplekken zou kunnen bieden, genomen door de directie van IKEA Industry AB, een Zweedse entiteit en dochteronderneming van Inter IKEA. De onderneming was dus van mening dat de melding door het Zweeds NCP moet worden behandeld.

Wat betreft de serie gebeurtenissen die tot het besluit hebben geleid, meldde de onderneming het volgende: *“Het besluit is genomen tegen de achtergrond van langdurige zakelijke uitdagingen, waardoor het voor de klant niet meer betaalbaar was. In de afgelopen jaren zijn er veel maatregelen getroffen om deze moeilijke situatie het hoofd te bieden. In de loop van de jaren zijn deze uitdagingen op transparante wijze voorgelegd aan vakbondsvertegenwoordigers en medewerkers; het besluit om met de productie te stoppen en een verantwoordelijke koper van de faciliteit te zoeken kwam daarom niet als een verrassing. Om de dialoog verder op gang te brengen heeft de site manager van IKEA Industry in Danville de aanzet gegeven tot verdere vakbondsbijskomsten in het najaar van 2018 en verder in 2019.*

In aanvulling op de betrokkenheid van de plaatselijke vakbond waren er vakbondsvertegenwoordigers aanwezig in de IKEA Industry Board waar het besluit is gevallen. De geselecteerde werknemersvertegenwoordigers in de Europese Ondernemingsraad zijn ook geraadpleegd voorafgaande aan het besluit.

In juli 2019 werd het besluit bekendgemaakt om te stoppen met de productie en een nieuwe eigenaar te vinden. Er waren verlengde ontslagtermijnen tot half december 2019 of langer. Hiermee wilde de onderneming de medewerkers ruimschoots de gelegenheid geven te wennen aan de veranderingen. Er ontstond zo ook voldoende tijd voor onderhandelingen met de vakbond over een goed ondersteuningspakket om nadelige gevolgen te verzachten. Het definitieve ondersteuningspakket werd samen met de vakbond op 18 september 2019 gepresenteerd.”

Volgens de onderneming zijn de volgende inspanningen geleverd om nadelige gevolgen te verminderen: *“IKEA Industry heeft alle medewerkers ondersteund bij het vinden van een nieuwe baan, bijvoorbeeld via de Virginia Employment Commission (VEC), door banenbeurzen te organiseren, scholarships te introduceren en door professionele ondersteuning en outplacementdiensten aan te bieden. IKEA Industry heeft de koper van de faciliteit juist uitgekozen omdat deze een goede partner in de regio was en vanwege het aantal arbeidsplaatsen die ze zouden bieden - tot wel 1000, vergeleken met de 300 medewerkers die bij IKEA Industry Danville in dienst waren.”*

De onderneming stelt bovendien dat zowel lokale autoriteiten als 80% van de werknemers hebben bevestigd dat IKEA Industry de sluiting op een goede en verantwoordelijke wijze heeft afgehandeld.

Op grond van het bovenstaande was de onderneming van mening dat zij de werknemers heeft ondersteund en de negatieve gevolgen van het besluit heeft verzacht, hetgeen BWI, volgens de onderneming, ook heeft erkend in bijskomsten met hen.

Wat betreft de IFA stond de onderneming op het standpunt *“dat de IFA waarnaar de melders verwijzen verband houdt met een andere groep ondernemingen en op geen enkele wijze van toepassing is op Inter IKEA Group, inclusief IKEA Industry.”*

Wat betreft een betekenisvolle maatschappelijke dialoog was de onderneming van mening dat alle randvoorwaarden aanwezig zijn om deze te ondersteunen: *“Als we kijken naar de structuur die we hebben opgezet voor de samenwerking met de ondernemingsraden en vakbonden, zijn we van mening dat alle randvoorwaarden aanwezig zijn om een gezamenlijke aanpak en betekenisvolle maatschappelijke dialoog daadwerkelijk te ondersteunen. We hebben vakbondsvertegenwoordigers in de IKEA Industry Board, we hebben een mondiale ondernemingsraad bij IKEA Industry, we hebben een Europese ondernemingsraad bij Inter IKEA Group en we hebben lokale vakbonden in het merendeel van onze fabrieken. Waar er geen vakbonden zijn hebben we andere constructies om medezeggenschap van medewerkers te garanderen. Onze gedragscode “IWAY” weerspiegelt onze commitment aan de Richtsnoeren voor bedrijven en mensenrechten van de Verenigde Naties en is gebaseerd op de tien beginselen van het Global Compact. Bij de ontwikkeling van onze eisen hebben*

we ons ook laten leiden door onder andere de duurzame-ontwikkelingsdoelen van de VN en de Centenary Declaration van de ILO over de toekomst van het werk.”

3. Initiële beoordeling door het NCP

Het NCP concludeerde dat nader onderzoek van deze melding gerechtvaardigd was. De volledige tekst van de Initiële beoordeling met daarin de redenen waarom het NCP heeft besloten dat nader onderzoek gerechtvaardigd was staat op de website van het NCP.

Het Nederlands NCP bood vervolgens zijn goede diensten aan de partijen aan. Het NCP heeft beide partijen gevraagd of zij bereid zijn deel te nemen aan bemiddeling met als doel overeenstemming te bereiken over de wijze hoe de gemelde kwesties met succes kunnen worden aangepakt. De goede diensten van het NCP werden door beide partijen aanvaard.

4. De procedure van het NCP

Hieronder volgt een chronologisch overzicht van wat het NCP heeft gedaan sinds het de melding heeft ontvangen.

Datum	Actie die heeft plaatsgevonden
	Initiële beoordeling
24 december 2020	Ontvangst van het specifieke geval
5 januari 2021	Bevestiging van ontvangst verzonden aan melder
5 januari 2021	Melding verstuurd aan de Nederlandse moederonderneming
11 februari	Amerikaans NCP stemt ermee in dat Nederlands NCP de leiding heeft.
19 maart 2021	Online bijeenkomst van NCP en melder
29 maart 2021	Informeel gesprek met Nederlandse moederonderneming over de procedure
9 april 2021	Videovergadering tussen NCP en Nederlandse moederonderneming samen met Zweedse dochteronderneming
4 juni 2021	Zweeds NCP wordt op de hoogte gebracht van betrokkenheid Zweedse bedrijfsentiteit
16 juni 2021	Ontvangst van schriftelijke reactie van onderneming
22 juli 2021	Ontwerp van Initiële beoordeling verstuurd naar partijen voor opmerkingen en aanbieden van goede diensten
22 juli 2021	Ontwerp van Initiële beoordeling ter informatie verstuurd aan Amerikaans en Zweeds NCP
20 augustus 2021	Ontvangst van reactie op ontwerp van Initiële beoordeling en goede diensten alleen aanvaard door Zweedse dochteronderneming
30 augustus 2021	Ontvangst van reactie op ontwerp van Initiële beoordeling en goede diensten aanvaard door melder
1 oktober 2021	Tweede ontwerp van Initiële beoordeling verstuurd naar partijen voor feitelijke correcties

4 oktober 2021	Ontvangst van reactie op tweede ontwerp van Initiële beoordeling van onderneming
7 oktober 2021	Ontvangst van reactie op tweede ontwerp van Initiële beoordeling van melder
18 oktober 2021	Definitieve Initiële beoordeling en publicatiedatum gedeeld met beide partijen, Amerikaans en Zweeds NCP
25 oktober 2021	Publicatie van Initiële beoordeling op NCP-website
11 februari 2022	Onlinebijeenkomst met nieuwe contactpersoon bij Nederlandse onderneming
23 februari 2022	Goede diensten aanvaard door Nederlandse moederonderneming samen met de Zweedse dochteronderneming
	Dialogfase
1 april 2022	Online pre-mediationsessie met beide partijen
28 april 2022	Update verstuurd naar Amerikaans en Zweeds NCP
25 mei 2022	Dialogsessie over Terms of Reference (referentiekader)
8-9 juni 2022	Dialogsessie
12 juli 2022	Online dialogsessie
1-2 september 2022	Dialogsessie
30 september 2022	Dialogsessie
17 oktober 2022	Afsluiting van de dialoog met een overeenkomst tussen de partijen
5 december 2022	Overeenkomst getekend door melder en Zweedse dochteronderneming
	Fase Eindverklaring
2 februari 2023	Ontwerp Eindverklaring gedeeld met NCP's van de Verenigde Staten en Zweden
2 februari 2023	Ontwerp Eindverklaring gedeeld met partijen voor commentaar
28 februari 2023	Ontvangst van reactie op ontwerp van Initiële beoordeling van onderneming
1 maart 2023	Ontvangst van reactie op ontwerp van Eindverklaring van melder
18 april 2023	Te publiceren Eindverklaring en voorgestelde publicatiedatum verstuurd aan partijen
25 april 2023	Publicatie van Eindverklaring op de NCP-website en afsluiting van het specifieke geval

Naast het bovenstaande heeft het NCP ook met beide partijen gecorrespondeerd om updates over de procedure te geven en heeft het tijdens de dialogfase afzonderlijke bijeenkomsten met partijen gehouden.

Het NCP heeft de indicatieve tijdschema's niet kunnen naleven als gevolg van de hoge werklast die voornamelijk het gevolg is van het toenemende aantal nieuwe meldingen en de complexiteit van sommige specifieke gevallen.

5. Resultaat van de goede diensten

Aan de kant van de melder namen de vertegenwoordigers van de drie vakbonden deel aan de goede diensten. Aan de zijde van de onderneming namen zowel de vertegenwoordigers van de Nederlandse moederonderneming als die van de Zweedse dochteronderneming deel. De dialoog resulteerde in een overeenkomst in de vorm van een memorandum van overeenstemming tussen de melder en de Zweedse dochteronderneming (de Nederlandse moederonderneming ondertekent niet). Overeenkomstig de implementatieprocedures van de richtlijnen (zie commentaar 22, richtlijnen voor specifieke gevallen) heeft het NCP ervoor gezorgd dat de procedure in overeenstemming was met de Richtlijnen. Voorts bevestigt het NCP dat de overeenkomst geen elementen bevat die in strijd zijn met de beginselen en normen van de Richtlijnen. De partijen komen overeen om de inhoud van de overeenkomst vertrouwelijk te houden. Het NCP prijst beide partijen voor het bereiken van deze overeenkomst en voor het blijf geven van te goeder trouw te handelen.

Andere positieve resultaten van de door het NCP gefaciliteerde dialoog zijn dat de partijen bereid zijn met elkaar in gesprek te blijven en de kans krijgen hun relatie verder te verbeteren. Volgens de onderneming heeft zij haar procedure voor redelijke kennisgeving aan werknemersvertegenwoordigers in geval van belangrijke beslissingen zoals de sluiting van een vestiging verbeterd. De onderneming gaf ook aan dat zij dankzij de dialoog haar begrip van de richtlijnen heeft verbeterd en het belang heeft versterkt van de aandacht die de onderneming besteedt aan zaken die verband houden met de in de melding genoemde kwesties.

6. Aanbevelingen

Hoewel het NCP erkent dat de goede diensten hebben geleid tot een overeenkomst tussen de melder en de Zweedse dochteronderneming, wil het de aandacht van de onderneming, met inbegrip van de Nederlandse moederonderneming die geen partij was bij de overeenkomst en waaraan de melding was gericht, vestigen op de bepalingen van de Richtlijnen die relevant zijn voor deze melding.

Ten eerste schrijven de Richtlijnen voor dat alle ondernemingen binnen een groep geacht worden de Richtlijnen te implementeren en een gedeelde verantwoordelijkheid dragen om ervoor te zorgen dat elke onderneming in overeenstemming met de Richtlijnen handelt. Zie paragraaf 4, hoofdstuk Begrippen en uitgangspunten.

Ten tweede dient elke bedrijfsentiteit, waaronder de moederonderneming, een op risico's gebaseerde due diligence in de hele groep en in de toeleveringsketen uit te voeren om daadwerkelijke en potentiële nadelige gevolgen te identificeren, te voorkomen en te verminderen, en rekenschap te geven over hoe zij deze effecten aanpakken. Er wordt verwacht dat er, wanneer passend, actie wordt ondernomen richting de groepsonderdelen en de zakelijke partners, met als doel te waarborgen dat deze actoren zich aan de richtlijnen houden. Zie paragrafen 10-13 en commentaar 14-22, hoofdstuk Algemene Beginselen.

Ten derde wordt in de OESO Due Diligence Handreiking voor Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen uitgelegd dat een van de kenmerken van due diligence is dat deze gebaseerd moet zijn op betrokkenheid bij de belanghebbenden en dat deze inhoudt dat de relevante informatie die de belanghebbenden nodig hebben om met kennis van zaken beslissingen te nemen, tijdig wordt gedeeld in een vorm die zij kunnen begrijpen en waartoe zij toegang hebben. Wat betreft de redelijke kennisgeving van veranderingen die belangrijke gevolgen voor de werkgelegenheid zouden hebben, verduidelijken de Richtlijnen dat in sommige situaties, zoals de volledige sluiting van een vestiging, van een onderneming wordt verwacht dat zij (lokale) werknemersvertegenwoordigers betreft voordat de definitieve beslissing wordt genomen en dat zij

gedurende het gehele proces op zinnige wijze met deze vertegenwoordigers samenwerkt. Zie paragraaf 6 en commentaar 59, hoofdstuk Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen; OESO Due Diligence Handreiking voor IMVO, blz. 18, 48, 49.

Ten slotte wordt in de richtlijnen met betrekking tot informatieverstrekking uiteengezet dat elke bedrijfsentiteit, met inbegrip van de moederonderneming, rekening moet houden met de toenemende behoeften en verwachtingen van diverse belanghebbenden, waaronder het grote publiek, ten aanzien van de bekendmaking van gedetailleerde informatie over niet alleen de activiteiten van de entiteiten, maar ook over bijvoorbeeld de bedrijfs(groeps)structuur, de partners in de toeleveringsketen en de herkomst van hun producten en hulpbronnen. Zie paragrafen 1-3 en commentaar 28, hoofdstuk Informatieverstrekking.

7. Follow-up

Als belangrijk onderdeel van de niet-gerechtelijke rol van het NCP ondersteunt de follow-up van afspraken en aanbevelingen de doeltreffendheid van de procedure voor het specifieke geval. Een follow-up kan met name de doeltreffendheid van de Richtlijnen bevorderen door de partijen aan te moedigen betrokken te blijven bij de kwesties en de ondernemingen aan te moedigen de overeenkomstige Richtlijnen vastgestelde aanbevelingen en afspraken uit te voeren.

Het NCP zal één jaar na de datum van publicatie van onderhavige Eindverklaring een follow-up uitvoeren voor het specifieke geval. Het NCP zal een schriftelijke follow-up met de partijen uitvoeren om de uitvoering van de overeenkomst en de gedane aanbevelingen te beoordelen. De resultaten van de follow-upprocedure worden op de website van het NCP gepubliceerd.

Met deze Eindverklaring sluit het NCP de procedure voor het specifieke geval af.

Het NCP spreekt zijn waardering uit voor de partijen voor het te goeder trouw deelnemen aan de procedure.

De rol van Nationale Contactpunten (NCP's) is het bevorderen van de toepassing van de OESO-richtlijnen. De Nederlandse Regering heeft een onafhankelijk NCP ingesteld dat verantwoordelijk is voor zijn eigen procedures en besluiten in overeenstemming met de procedurele aanwijzingen in de Richtlijnen. Het Nederlandse NCP bestaat uit vier onafhankelijke leden, die worden bijgestaan door vier adviserende leden vanuit de meest betrokken ministeries. Het NCP Secretariaat is gehuisvest bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. De Minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking is politiek verantwoordelijk voor het functioneren van het Nederlandse NCP. Meer informatie over de

Dit is een uitgave van:

© Het Nationaal Contactpunt OESO-richtlijnen

voor Multinationale Ondernemingen

© Ministerie van Buitenlandse Zaken
Postbus 20061 |
2500 EB Den Haag